

ZO OSŽ PRAHA VRŠOVICE

Vršovický Zpravodaj

Informace (nejen) pro členy vršovické odborové organizace.

Červenec 2013 (č.7)

Číslo bylo umístěno na web dne 31.7.2013 ve 22.00 hod

Vršovická organizace:
ZO OSŽ Praha Vršovice
 Ukrajinská 304
 101 04 Praha 10

Webové stránky: <http://www.zovrsovice.estranky.cz/>

Závodní výbor: <http://www.railian.com/Vrsovice/Texty/Zv.html>

Email pro komunikaci se Závodním výborem:

zovrsovice@seznam.cz

Přihláška do vršovické organizace: <http://railian.com/Vrsovice/Soubory/prihlaska.doc>

Zpravodaj:

Redakce, kontakt: zpravodaj@railian.com

Archiv vydaných čísel: http://www.railian.com/Zpravodaj_archiv.html

Frekventované zkratky: <http://www.railian.com/Vrsovice/Texty/zkratky.html>

Webové stránky odborů:

OSŽ - ústředí: <http://www.osz.org/>

některých dalších organizací OSŽ: <http://www.railian.com/odkazy/zoosz.html>

odborů působících na železnici: <http://www.railian.com/odkazy/odbory.html>

Slovo na začátek

Vážení kolegové a kolegyně,

jsme uprostřed léta a někteří si užíváte zaslouženou dovolenou jiní už jsou opět v práci. I moji kolegové si užívají dovolenou a tak uvodní slovo patří mě. V dnešním Zpravodaji bych vás chtěl stručně informovat co se děje na Cargu a dále co se nám povedlo ale i nepovedlo v naší ZO.

Jak mnozí již víte PJ Praha se od 1.6.2013 sloučila s PJ Nymburk. Nevím jestli je toto dobré řešení ale to nechme na našich nadřízených.

Jinak situace v Cargu se poměrně uklidnila. Je pravda, že v naší PJ bylo propuštěno 68 zaměstnanců ale naší ZO se to týkalo jen 4 a těm bylo vyplaceno slušné odstupné, další propouštění by zatím nemělo hrozit, ale jak se říká čert ani vedení nikdy nespí. Proto apeluji na vás všechny budete-li mít nějaké problémy je jedno jestli (Cargo, SŽDC, KCOD) obraťte se na nás, my nemůžeme být všude a o všem vědět a v tom nám musíte pomoc. Nerad bych slyšel že pro zaměstnance nic neděláme. Vše se dá řešit jen o tom musíme být informováni, a proto se nebojte, a obraťte se na nás, jsme Vaši zástupci, my se budeme snažit Váš problém vyřešit.

A teď naše ZO:

Jistě víte že nás začátkem června postihly záplavy a i naši zaměstnanci nebyli výjimkou. Naše organizace na toto ihned reagovala a bylo co v nejkratší době těmto zaměstnancům vyplacena pomoc z Podpůrného fondu. Dále jsme neváhali pomoci naší zaměstnankyni která byla dlouhodobě nemocná a též jí byla vyplacena částka z Podpůrného fondu. Velice si vážím že této práce se ujal p. Hann a strávil nad tím nemalý čas a dovedl vše do konce za to mu patří dík. Další nemalý úspěch je spolupráce s důchodci - mám z toho ohromnou radost, jaký je zájem od těchto lidí co se děje v naší ZO a my aktivní by jme jim měli závidět, protože u nás se to neděje. Ale nejsou jen úspěchy ale i neúspěchy, ať už je to Vaše pracovní prostředí a další problémy, jak již jsem psal snažíme se toto řešit jen o tom musíme vědět.

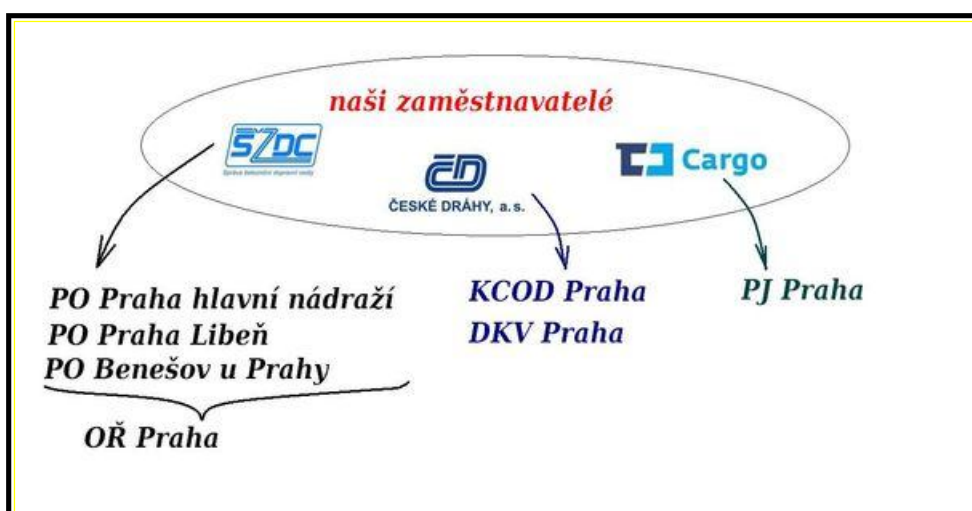
Tak to je na úvod asi vše a další věci se dozvíte v přehledu proběhlých schůzí a dalších následujících příspěvcích. Krásný zbytek léta a užíjte si sluníčka a dovolenou,

to Vám za ZO přeje Ladislav Kácovský, 1.místopředseda a zástupce pro ČD Cargo.

Jednání závodního výboru

	
Termíny schůzí ZV OSŽ Praha Vršovice	
Termíny v roce 2013: vždy od 8.00 hod, vždy druhý čtvrtek v měsíci, nebude-li stanoveno jinak	
Datum:	Poznámka:
9.5.2013	Smíchov
13.6.2013	Vršovice
24.6.2013	mimořádně konaná Smíchov
8.8.2013	jen v případě potřeby
12.9.2013	Vršovice
10.10.2013	Smíchov
14.11.2013	Vršovice
29.11.2013	Konference
12.12.2013	Vršovice

Jednání se zástupci zaměstnavatele

OŘ Praha

Zástupci zaměstnavatele	Zástupci ZO	Proběhlo setkání	Příští setkání
Ing.Vondrák Zdeněk (ředitel OŘ) Bc.Chládek Tomáš (náměstek ředitele pro provoz)	Dvořák Pavel Sekyra Lukáš Rouš Jan	25.6.2013	až po prázdninách (23.-24.9.2013)

PO Praha hlavní nádraží

Zástupci zaměstnavatele	Zástupci ZO	Proběhlo setkání	Příští setkání
Cibulka František (přednosta PO)	Kučera Jaroslav Čermoch Pavel Forman Štěpán	5.6.2013	až po prázdninách (4.9.2013)

PO Praha Libeň

Zástupci zaměstnavatele	Zástupci ZO	Proběhlo setkání	Příští setkání
Ing.Tuma Vladimír, MBA (přednosta PO)	Sekyra Lukáš	13.6.2013	3.7.2013

PO Benešov u Prahy

Zástupci zaměstnavatele	Zástupci ZO	Proběhlo setkání	Příští setkání
Ing.Blecha Jan (přednosta PO)	Kubart Ondřej	6.6.2013	až po prázdninách (3.9.2013)

ČESKÉ DRÁHY, a. s.

KCOD Praha

Zástupci zaměstnavatele	Zástupci ZO	Proběhlo setkání	Příští setkání
Ing.Goliáš Jakub (manažer - zástupce ředitele) Duroň Tomáš (vedoucí přidělu služby) <i>případně další</i>	Charvátová Anna Dvorská Věra	18.6.2013	až po prázdninách (17.9.2013)

DKV Praha

Zástupci zaměstnavatele	Zástupci ZO	Proběhlo setkání	Příští setkání
Ing.Sosna Václav (Vrchní přednosta DKV Praha) Ing.Trojánek Milan (Manažer oddělení DKV Praha)	Marie Stichová	nezúčastnili jsme se	?

PJ Praha

Zástupci zaměstnavatele	Zástupci ZO	Proběhlo setkání	Příští setkání
Ing.Krátký Miloš (ředitel OJ PJ Praha) Ing.Kašpar Martin (vedoucí specializovaného střediska)	Kácovský Ladislav Skrečka Petr	18.6.2013	až po prázdninách (18.9.2013)

Dobře se pojistěte a budete v práci klidnější

Znáte to, děláte nějakou činnost, stejnou jako jindy, žádný problém. Pak přijde ten okamžik, kdy se zamyslíte nad něčím jiným, než co právě děláte nebo se toho na vás nahrne hodně, nestíháte či jste unaveni a ejhle - uděláte chybu. Jste-li železničář, můžete svojí chybou v zaměstnání způsobit i dost značnou materiální škodu. A zaměstnavatel ji bude chtít po vás uhradit. Právě nyní jsme na organizaci řešili případ placení škody způsobené zaměstnavateli:

Člověk je tvor chybující

Posunovač pracoval ten den na svěšování a odvěšování vozů, tedy rutina. Zapomněl však provést jeden úkon a svojí chybou způsobil přetržení drahého kabelu dálkového řízení mezi vozy.

*Zaměstnavatel mu vyčíslil škodu: materiál a práci na opravě.
Sečteno a zokrouhleno: cca čtrnáct a půl tisíc,- Kč !*

Happy end

Pěkná sumička. Naštěstí je náš člen pojištěn přes naši základní organizaci proti škodě způsobené zaměstnavateli při výkonu zaměstnání. ZO ji za něj hradí, tak jako platí za všechny členy, kteří mají zájem.

*Takže výsledek: pojišťovna uhradila téměř vše,
na zaměstnance zbylo zaplatit spoluúčast pouhých cca 800 Kč !*

To je pěkný výsledek!

O pojištění jsme psali již v květnovém Zpravodaji, stručně připomínám z květnového čísla:

Jedná se o pojištění u Kooperativy (vyřizuje C.E.B., a.s.), které vám zprostředkuje základní organizace OSŽ. Výhodnost pojistky je dána velkým množstvím pojištěných u OSŽ. Komukoli se může v práci stát, že způsobí nějakou škodu zaměstnavateli. Zaměstnavatel pak může požadovat náhradu škody až do výše čtyř a půl násobku vaší hrubé mzdy. Pokud se pojistíte s OSŽ, platíte jednou ročně podle vámi zvolené výše pojištění tyto částky:

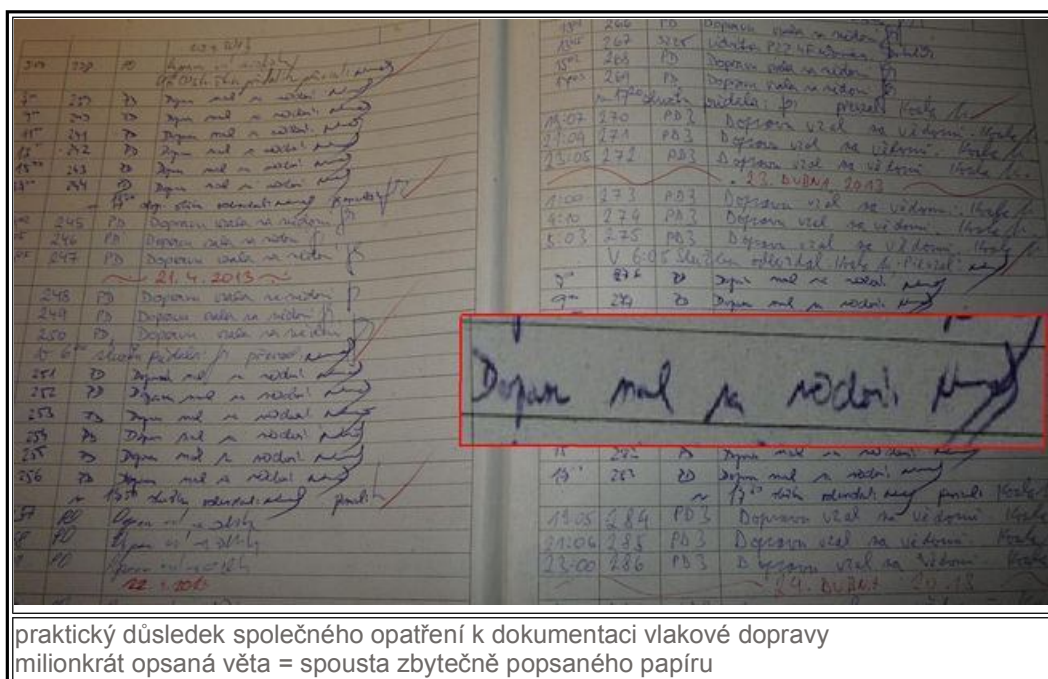
Na jakou škodu v Kč se pojistíte	Kolik Kč za Vás ZO zaplatí 1x ročně	Vaše spoluúčast (kolik zaplatíte při pojistné události)
100 000,-	300,-	5% (minimálně 500,- maximálně 3 000,-)
130 000,-	450,-	5% (minimálně 500,- maximálně 3 000,-)
160 000,-	550,-	5% (minimálně 500,- maximálně 3 000,-)
240 000,-	800,-	5% (minimálně 500,- maximálně 3 000,-)
320 000,-	1 050,-	5% (minimálně 500,- maximálně 3 000,-)

Ve vršovické organizaci OSŽ dokonce neplatíte ani roční poplatek, organizace ho hradí všem svým členům ze svého rozpočtu !

Pojištění ve Vršovické organizaci má na starosti pan Hahn Josef, spojení:mobil: 606 655 831, email: hahn@kcod.cd.cz.

zaznamenal Pavel Dvořák

Papírování dostalo za uši

Dokumentace vlakové dopravy

Stručně: na SŽDC je výpravčím každé dvě hodiny dispečery oznamovány vlaky, které pojedou v následujícím období a nejsou v jízdním řádu, případně, vlaky, které jsou v jízdním řádu, ale z nějakého důvodu nepojedou. Plus nějaké další důležité informace k jedoucím vlakům. Nazýváno "vlaková doprava".

Kdysi, v prehistorických dobách výpravčí tyto informace obdrželi telefonem - tak dvakrát za

směnu a zapisovali si je. Dnes v době internetu a tedy vnitropodnikových aplikací intranetu je to zbytečné. Kdykoliv můžete v PC nahlédnout do těchto sestav. Prostě pokrok.

Ale pozor, zjednodušit výpravčí práci? To nejde. Proto vzniklo - Společné opatření ředitele odboru řízení RCP a ředitele odboru operativního řízení - s platností od 1.9.2011, kde se mj. pravidlo:

"...pravidelnou vlakovou dopravu vyhlášenou příchozí sestavou příslušný výpravčí dokumentuje v Telefonním zápisníku aktuálním časem a zápisem: "Dopravu vzal na vědomí: podpis." a to i v případě, že nejsou vyhlášeny žádné změny ve vlakové dopravě..."

Po počátečním překvapení si na to výpravčí zvykli (jak jinak u firmy s direktivním stylem řízení), a každou lichou hodinu do telefonního zápisníku tupě psali větu "Dopravu vzal na vědomí." Kolik papíru se zbytečně spotřebovalo...

Pokrok přece jen dorazil - spolu s platností nového předpisu D1, byli od 1.7.2013 zrušeny zrušeny některé zastaralé dokumenty, mezi nimi i Společné opatření k dokumentaci vlakové dopravy. Podepsal PhDr. Špička Jiří, náměstek GR pro řízení provozu.

A najednou to jde i bez toho psaní.

zaznamenal Dvořák Pavel

Železniční depozitář Národního technického muzea v Chomutově

jeden z exponátů depozitáře
inspirace pro spolupráci automobilek se železnicí? :-)

Vloni v červnu jsem měl možnost podívat se do depozitáře NTM v Chomutově, v bývalém Chomutovském depu a přiznám se, že jsem vůbec netušil, co vše tam uvidím...

Cestu z Prahy jsem záměrně zvolil po staré „Buštěhradce“ - trati přes Kladno, Lužnou a Žatec, především mě zajímal úsek z Krupé do Žatce, kde je opravdu tristní pohled na to, jak dva kraje

dokážou zlikvidovat železniční dopravu. Čtyři páry vlaků, zavřené stanice i zastávky, kterými se mnohdy jen projíždí (Milostín, Sádek, Trnovany, Žíželice). A závěrem zastávka Droužkovice, nově vystavěná a vlaky jen projíždí.. :o)

Ale zpět k depozitáři. Po této zážitkové cestě jsem v celku rád vystoupil na nádraží v Chomutově (kterého se zatím jakákoliv modernizace – myšleno peronizace nedotkla). Značení z nádraží nebylo žádné, a tak jsem postupoval spíše intuitivně, přes lávku na druhý konec kolejiště k rušné silnici, kolem Globusu a tam jsem již objevil cedulky ukazující cestu. Takže taky trochu adrenalin, pro toho kdo je tu třeba prvně. Kdo čekal u vstupu prodej třeba upomínkových předmětů či občerstvení, bude zklamán, nic takového se tu nekoná, pouze prodej vstupenek, ale pozor, ceny lidové – dospělí 40,- děti a důchodci 20,-Kč!!!

V obou rozlehlých rotundách si budete připadat jako u nějakého sběratele, který pouze sbírá a ukládá předměty, vlastně v tomto případě železniční lokomotivy a vozy. Zaujme Vás především záběr, který tu je – opravdu široké spektrum vozů a lokomotiv - ať už parních, dieselových, elektrických, motorových vozů, drezín, vozů pro různé účely, sněhová fréza a jiné. Pokud ale budete čekat exponáty opravené, funkční či naleštěné, budete zklamaní, většina z nich jsou ve stavu, v jakém byly nalezeny, či v jakém dosloužily. U každého exponátu byl popis s rodokmenem toho konkrétního kusu, takže občas i zajímavé čtení. Procházka rotundami mi zabrala cca 2 hodiny a to jsem se nikde moc nezdržoval, takže pro železniční nadšence je to na celý den.

Letos bude depozitář ještě otevřen 31.8. a 1.9.2013, a rádi by jsme právě 31.8. uspořádali výlet do Chomutova s návštěvou depozitáře. Bližší informace Vám během srpna sdělíme e-mailem a na našich stránkách.

Pokud budete mít zájem, těšíme se na Vás.

Fotky, které Vás snad nalákají na návštěvu depozitáře:

zaznamenal Josef Hahn

Akce pro členy ZO

Akce trvalé :

Botanická zahrada v Praze Troji

permanentky uloženy v:

- 1) žst.Praha Smíchov, mezinárodní pokladna
drážní tel.: 26 144 nebo: 972 2 26 144
- 2) žst.Praha Vršovice, osobní pokladna
drážní tel.: 28 144 nebo: 972 2 28 144

Zoologická zahrada v Praze Troji

permanentky uloženy v:

- 1) žst.Praha Smíchov, mezinárodní pokladna
drážní tel.: 26 144 nebo: 972 2 26 144
- 2) žst.Praha Vršovice, osobní pokladna
drážní tel.: 28 144 nebo: 972 2 28 144
- 3) žst.Vrané nad Vltavou, osobní pokladna
mobil: 725 859 276

Plavání v bazénu v Praze Podolí

Plavenky do Podolí za 50,- Kč.

*Plavenky jsou určeny výlučně pro členy ZO, kteří přispívají plným příspěvkem (1% z platu) a také pro ženy (a muže) na rodičovské dovolené.
Nárok u plavenek je 2 plavenky na čtvrtletí.*

Informace:

*paní Charvátová
drážní tel. 261 14 nebo: 261 44 (pozn.mezinárodní pokladna Praha Smíchov)*

*pan Hahn
tel.: 606 651 831*

Plavání v Aquaparku v Praze Barrandově

plavenky Aquacentrum Barrandov za 75 Kč,-

*Jeden člen má nárok na 2 vstupenky na čtvrtletí
Plavenky jsou určeny výlučně pro členy ZO, kteří přispívají plným příspěvkem (1% z platu) a také
pro ženy (a muže) na rodičovské dovolené.
Nárok u plavenek je 2 plavenky na čtvrtletí.*

Informace:

*paní Charvátová
drážní tel. 261 14 nebo: 261 44 (pozn.mezinárodní pokladna Praha Smíchov)*

Kultura

lístky na představení

*Informace: pan Čermoch
drážní tel. 281 55
mobil: 737 332 290*

zájemcům je každý měsíc zasílána nabídka divadelních představení na osobní e-mail

Pojištění škody způsobené zaměstnavateli

**ZO Praha Vršovice platí za všechny své členy v plné výši pojištění za škody
způsobené zaměstnavateli při výkonu zaměstnání.**

*Informace k pojistkám: pan Hahn Josef
mobil: 606 655 831
email: hahn@kcod.cd.cz*

Akce chystané :

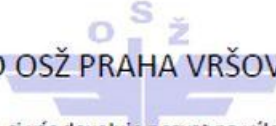
31.srpna - Železniční depozitář NTM v Chomutově

má na starost: Jaroslav Kučera, tel.: 606 089 020 (jen SMS), mail: jaroslavkucera@email.cz

leták ke stažení:

ČESKÉ DRÁHY, a. s.

ZO OSŽ PRAHA VRŠOVICE

NÁRODNÍ
TECHNICKÉ
MUZEUM

si vás dovoluje pozvat na výlet
do depozitáře národního technického muzea v Chomutově

31. srpna 2013

Vydáme se do bývalého depa Chomutov, kde se ve dvou rozlehlých rotundách nalézají poklady ze sbírek Národního technického muzea – od lokomotiv parních přes motorové až po elektrické, rovněž tak i několik osobních vozů a další železniční technika..

Odjezd je naplánován z Prahy Masarykova nádraží v 9.02 rychlíkem 1286, v Lužné přestoupíme do spěšného vlaku 1676 a tím dojedeme až do Chomutova (příj. 11.41). Případně je možno jet přímým vlakem R 608 z Prahy hlavního nádraží (příj. Chomutov v 11.53), ale toto je potřeba upřesnit při nahlášení (viz níže).

Mimo to bude z Lužné u Rakovníka do Chomutova vypraven zvláštní parní vlak, takže budete mít jedinečnou příležitost vyfotit si na točně chomutovského depa provozní parní lokomotivu. Měl by být nasazen Papoušek 477.043, případně Kremák 534.0323.

Zpět se může každý vydat dle svého uvážení, přímé rychlíky jedoucí přes Ústí n. L. jezdí ve 14.00 (příj. Praha hl. n. v 16.26), v 16.00 (příj. Praha hl. n. v 18.26), či opět přes Lužnou (zde s přestupem) v 16.12 z Chomutova (příj. Praha Mas. n. v 18.52)

Bohužel se nám však již nepodařilo tuto akci zapracovat do plánu akcí pro letošní rok, takže nebudeme mít nárok na dotaci z SF (FKSP) a vše si budeme muset zaplatit sami. Režijkáři mají cestu vyřešenou, pro ostatní lze zakoupit tzv. Akční jízdenky (od 100,- s Inkartou, 110,- bez Inkarty), které zakoupíte u pokladny v Praze hl. n., na Smíchově, Masarykově nádraží. Tyto si každý zajistí sám.

Vstup do muzea je za 40,- pro dospělé, ostatní 20,-

Přihlášky posílejte jako obvykle, nejpozději do 24. srpna, na e-mailovou adresu jaroslavkucera@email.cz, případně na tel. 606 089 020 (prosím jen SMS). **Vždy nezapomeňte uvést jméno a příjmení, kontakt na vás, počet cestujících a odkud pojedete.**

Budeme se na vás těšit!

18. - 21.zář - Cyklistický výlet na Slovácko

má na starost: Pavel Čermoch, tel.: 737 332 290, 774 199 272, mail: pavel.cermoch@centrum.cz

leták ke stažení:

ve dnech 18. - 21. září 2013

Cyklistický výlet na jižní Moravu - Slovácko

Program:

18. – Společný odjezd z Prahy hlavního nádraží je v 8:39 hod vlakem EC 75 (místenky na kola zajištěny)
- Přestup v Brně v 11:28 na Sp 1725
 - Příjezd do Veselí nad Moravou 12:58 a ubytování v Penzionu Javorník
 - Výlet do Buchlovic a na hrad Buchlov
19. – Cyklistický výlet do Strážnice, Skalice a Ratiškovíc
20. – Cyklistický výlet z Kroměříže podél Baťova kanálu do Veselí nad Moravou
21. – Závěrečný výlet do okolí a individuální odjezd domů

Cena zahrnuje ubytování (<http://www.penzion-javornik.cz/>) a 2 x místenku na kola

- nedotovaná cena výletu je 1.100,- Kč
- zaměstnanec SŽDC OŘ Praha PO Praha Libeň a jeho rodinní příslušníci zaplatí 600,-Kč
- zaměstnanec SŽDC OŘ Praha PO Praha hl. n., ČD CARGO a jeho rod. příslušníci zaplatí 500,-Kč
- zaměstnanec SŽDC OŘ Praha PO Benešov, ČD a jeho rod. přísl. zaplatí 400,-Kč

Hrad Buchlov

Strážnice

Baťův kanál

Závazné přihlášky do 30. června - [Pavel Čermoch – tel. 737332290, 774199272, pavel.cermoch@centrum.cz](mailto:Pavel.Cermoch@centrum.cz)

Ohlédnutí za proběhlými akcemi

Parním vlakem z Braníka do Ledečka 29.6.

Zdravím všechny, jmenuji se Matyáš a právě mi byly dva roky. Jako správný kluk mám rád techniku, hejblata všeho druhu, hlavně dopravní prostředky. Proto jsem měl velkou radost, když mi táta řekl, že nás vezme na jízdu parním vlakem, ve kterém jejich odborová organizace zajistila rezervaci vozu. Táta ale řekl, že bude po druhé noční a že bude ospalý, tak že nepojedeme až do Ledečka, ale že se svezeme jenom kousek, z Braníka do Vraného. I tak to byl pro mne velký zážitek. Moc se mi parní mašina líbila a jsem rád, že jsem se s tím parním vláčkem mohl svézt.

Narozeniny v červenci

Přejeme vše nejlepší našim členům narozeným v červenci, jsou to:

Hůlková Anna, Baigar Robert, Jurkeníková Zuzana, Kacálek Pavel, Míček Stanislav, Musil Stanislav, Myška Stanislav, Řezáč Vladimír, Sedláčková Iveta, Štěchová Mária, Šimek Pavel, Šipová Alena, Vaněk František, Grundman Lukáš, Mašurka Dušan, Mišek Vladimír, Herman Tomáš a Hricák Josef

Nakonec cestovatelská příloha

„Great trip to Great Britain“ (trošku oklikou)

Velký výlet do Velké Británie, i tak by se dal přeložit název mého dalšího článku-cestopisu. Ale pěkně popořadě. Začátkem roku letošního, počaly se objevovat alarmující zprávy, že letos jsou jízdní výhody FIP naposledy. Od příštího roku prostě konec, šlus. Maximálně tak nějaká dvoustranná dohoda ČD-ZSSK či ČD-ÖBB... Načež jsem pojal myšlenku, že se vydáme na pořádný výlet někam daleko – nejen Rakousko či Německo... Přece, když už rozloučení s FIPkami, tak ať to stojí za to, že? Se šampaňským, slzou zamáčkrou v oku, jak se nám to do teď snadno a levně cestovalo... A jelikož nemusíme jezdit pořád jenom po mašinkách (rozuměj železničních zajímavostech a muzeích), plán byl jednoduchý a zajímavý i pro neortodoxní šotouše 😊 Bylo nás pět (já, Franta, Honza, Nicoll a Martina, která s námi byla poprvé).

První den byla na programu Vídeň. Ano, kdysi hlavní město mocné rakousko-uherské monarchie, dnes hlavní město Rakouska. Zde jsme navštívili kromě obligátního centra města se spoustou památek i muzeum papyrusu (to chtěla vidět Nicoll), poté i obrovský vídeňský hřbitov, kde mají spát na věčné časy takoví velicíni jako Mozart a další. Nicméně žádnou známou osobnost, resp. její hrob jsme nenašli, za to jsme prošli kolem stovek či snad tisíců hrobek

židovských, tu ošuntělých, tu majestátních (ty vypadaly jak malé chrámy či kostelíčky). Co říci o Vídni? Město je to krásné, skvěle fungující systém městské dopravy, ale tak trochu je podobná Praze...nebo naopak? Poté již večer následoval přesun na nádraží Wien Meidling, kde jsme vyčkali na noční vlak „Wiener Walzer“ – vlak kategorie Euronight z Budapest Keleti do Zürich HB.

Vídeň

Vídeň

Vídeňský park

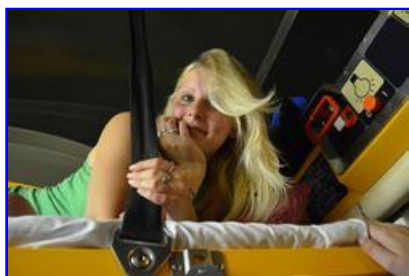
Vídeňský hřbitov

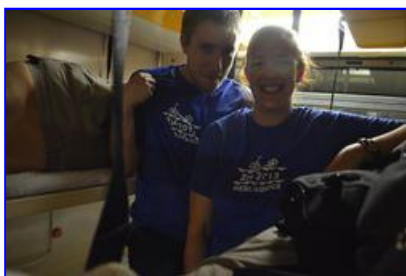
Vídeňský hřbitov

Wien Meidling

Jdeme spát

I Vršováci se chystají

Sargans, Švýcarsko

Chur (585 m. n. m.),

Za stanicí Thusis

Vzadu v dáli je vidět

vozidla Rhétských Drah

začínají opravdové hory

Landwasser viadukt

foto: Landwasser viadukt a tunel

Brzkého pondělního rána jsme se probudili na rakousko-švýcarském pomezí, ve stanici Buchs SG, kde si nás přebral švýcarský stroj. V další stanici Sargans jsme vystupovali, mezitím však ještě švýcarští pohraničníci stihli provést zběžnou kontrolu osobních dokladů. Je 6.20 ráno a my vystupujeme ve stanici Sargans, malé rychlíkové stanici na okraji Alp. Tady přestupujeme na „panťák“ do Churu, kde začne to pravé alpské dobrodružství – znali již možná vědí, kam se dnes chystáme 😊 ano, dnešní program bude výjimečně jen a

jen železniční. Projedeme si totiž velkou část takzvaných Rhétských drah (RhB), úzkorozchodné tratě, které stoupají z Churu (585 m.n.m.) a klikatí se po úpatích Alpských hor až do nejvyššího bodu, stanice Ospizio Bernina (2253 m.n.m.) a to prosím bez použití jediné ozubnice! Veškerý provoz je již téměř sto let zajišťován výhradně elektrickou trakcí, rozchod tratí je 1000 mm. Jelikož byli stavitelé nuceni využít adhezního provozu (bez ozubnice), trať se všemožně klikatí a dere se výš a výš přes desítky mostů a skrz desítky tunelů, některé jsou spirálovité (více napoví fotografie) a člověk jen žasne, jak tuto velkolepou stavbu, přitom tak pěkně a citlivě zakomponovanou do zdejší krajiny mohli lidé před více než sto lety postavit. Naše první část cesty spočívala v jízdě vláčkem do stanice Preda, ze které se část naší skupiny (já, Nicoll a Martina) vydala pěšmo (bylo mi to doporučeno v internetové diskuzi jako příjemná procházka) zpět dolů do stanice Bergün, druhá část se vozila vlakem 😊 Naše cesta byla turisticky značená, s několika vyhlídkami na železniční viadukty a portály tunelů. Schválně jsme zvolili tuto variantu, jelikož jsme měli jít z kopce a ne naopak, což by s těmi našimi dvacetikilogramovými krosnami na zádech nebyl žádný med. No, ono to i tak nebylo zrovna jednoduché 😊

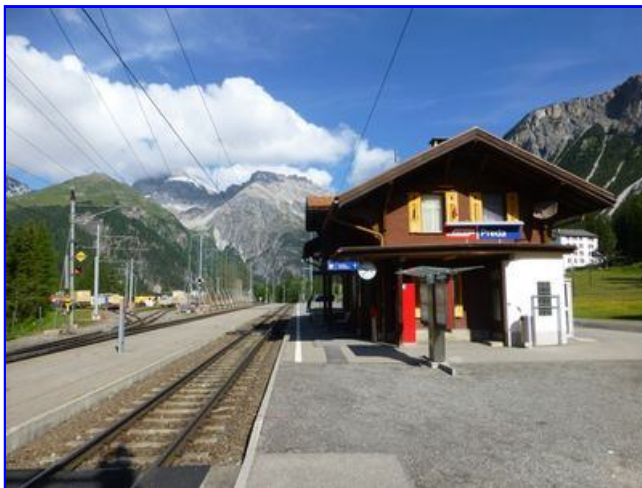

foto: Stanice Preda (1798 m. n. m.)

Na některých úsecích jsme se museli šplhat po skalách, lávkách i do kopců, někdo z nás to odnesl odřeným kolenem, všichni pak bolavými nohami a zády. Ale myslím, že to stálo za to, alpská příroda je prostě fantastická, a někdy jsem si připadal – jak s oblibou říkám, jak „doktor z hor“. Po příchodu do stanice Bergün jsme chtěli navštívit zdejší menší muzeum rhétské dráhy, ale co čert nechtěl – bylo pondělí, a tak měli zavřeno. Vyčkali jsme tedy na další vlak, který nás vyvezl opět přes Predu, za nímž ihned následoval „Albulatunnel“ – další technické veledílo – tunel měřící šest kilometrů (schválně, jaký je nejdelší tunel v ČR a kdy byl postaven?) do stanice St. Moritz – vyhlášeného lyžařského střediska. Zde jsme se posilnili kávou a za halasu italských turistů jsme se přesunuli do dalšího spoje, který zajišťovala moderní elektrická pantografická jednotka a ta nás vyvezla právě až na vrchol tratě, do stanice Ospizio Bernina, odkud pokračovala dál přes Poschiavo do italského Tirana. My jsme ve stanici vystoupili, udělali pár fotek a kvůli nepřízni počasí (pršelo, foukalo a naproti přes jezero ležel sníh) jsme na zpáteční vlak vyčkali v čekárně. Poté již následovala cesta zpět „dolů“ do Churu – tu jsme prospali, odkud jsme jeli klasickým švýcarským IC vlakem do Zürichu a odtud jsme měli pokračovat nočním vlakem do Köln Hbf. A jelikož bych nebyl nádražák, to by bylo aby se něco nestalo. Když jsem ten výlet plánoval, zapsal jsem si čas odjezdu z Basel SBB, lehátka jsem však koupil z Zürichu. Takže jsem žil v domnění, že ten noční vlak odjíždí až ve čtvrt na jedenáct, a dali jsme si rozchod, že se sejdeme v deset večer, každý měl totiž o večeru představu jinou. Když jsme se pak sešli, jaké to bylo zděšení, že na odjezdové tabuli žádný noční vlak není! Inu, nezbylo nám nic jiného než improvizovat. Dojeli jsme IC vlakem do Basel SBB, a doufali, že tam odtud pojede jiný noční vlak, třeba i přes Francii. Švýcarský průvodčí ve vlaku se sice snažil, hledal spojení, volal všude možně, ale nic. Nejedlo nám nic. Takže nám nezbylo nic jiného, než

byl postaven?) do stanice St. Moritz – vyhlášeného lyžařského střediska. Zde jsme se posilnili kávou a za halasu italských turistů jsme se přesunuli do dalšího spoje, který zajišťovala moderní elektrická pantografická jednotka a ta nás vyvezla právě až na vrchol tratě, do stanice Ospizio Bernina, odkud pokračovala dál přes Poschiavo do italského Tirana. My jsme ve stanici vystoupili, udělali pár fotek a kvůli nepřízni počasí (pršelo, foukalo a naproti přes jezero ležel sníh) jsme na zpáteční vlak vyčkali v čekárně. Poté již následovala cesta zpět „dolů“ do Churu – tu jsme prospali, odkud jsme jeli klasickým švýcarským IC vlakem do Zürichu a odtud jsme měli pokračovat nočním vlakem do Köln Hbf. A jelikož bych nebyl nádražák, to by bylo aby se něco nestalo. Když jsem ten výlet plánoval, zapsal jsem si čas odjezdu z Basel SBB, lehátka jsem však koupil z Zürichu. Takže jsem žil v domnění, že ten noční vlak odjíždí až ve čtvrt na jedenáct, a dali jsme si rozchod, že se sejdeme v deset večer, každý měl totiž o večeru představu jinou. Když jsme se pak sešli, jaké to bylo zděšení, že na odjezdové tabuli žádný noční vlak není! Inu, nezbylo nám nic jiného než improvizovat. Dojeli jsme IC vlakem do Basel SBB, a doufali, že tam odtud pojede jiný noční vlak, třeba i přes Francii. Švýcarský průvodčí ve vlaku se sice snažil, hledal spojení, volal všude možně, ale nic. Nejedlo nám nic. Takže nám nezbylo nic jiného, než

strávit noc před nádražím. Nutno dodat, že díky prozřetelnosti Nicoll byla noc mnohem příjemnější, jelikož vzala sebou fleece deku. A dlažba před nádražím byla snad s vytápěním 😊 pravda, moc jsme toho sice nenaspali, ale měli jsme před sebou dlouhý den, a tak hurá do toho.
Tak a další fotky ze Švýcarska Vám tady dole elegantně proplouvají:

Pěší túra z Predy do Bergünu

Za stanicí Preda

Prvním spojem jsme dojeli do Mulhouse (ve Francii) a odtud jelo TGV Duplex do Lille. Nejdříve mě vyděsil průvodčí, že prý mluví jen francouzsky a italsky, ale když jsem mu ukázal FIPku, tak nakonec pochopil. Rezervace nás stála tedy jen deset euro za osobu. Což bylo nic ve srovnání s tím, že v Lille jsme nakonec ještě skoro dvě hodiny čekali na Eurostar z Bruselu, odkud jsme původně měli jet, takže jsme se vrátili do původního časového plánu. To vše díky rychlosti vlaku TGV, kdy jsme přejetí prakticky celou Francií 😊 Následovala jízda Eurostarem pod kanálem La Manche, cesta tunelem jako takovým trvala cca 25 minut a pak už jsme svištěli dál k Londýnu zase po pevnině.

Souprava Eurostar po příjezdu do Londýna

London St. Pancras

Stonehenge

A tady celá naše parta

V Londýně jsme zastavili v pravé poledne tamního času na nádraží St. Pancras, a mě nenapadlo nic lepšího než se vydat ještě na Stonehenge. Jenže v Londýně to není tak jednoduché jako u nás, aby vlaky jezdily z jednoho, max. ze dvou nádraží a ještě v docházkové vzdálenosti. Čekala nás tedy cesta metrem na nádraží Waterloo, odkud jezdí vlaky do Salisbury (a dál autobus ke Stonehenge). Za jednodenní jízdenku na londýnské metro jsme zaplatili lidových 7,30 Liber (cca 226 Kč). Stonehenge jsem zvolil z jednoduchého důvodu – jel s námi Franta, který však už všude kam jsme se chystali byl, a věděl jsem, že toto tajuplné místo by rád viděl. Nikdo nebyl proti, tak proč ne, že? Ale to byste nevěřili, kolik tam bylo v úterý odpoledne lidí.. Jestli myslíte, že Karlův most je narvaný lidma, pak nejezděte na Stonehenge 😊 ale je pravdou, že pár fotek se nám podařilo, některé i bez lidí (viz fotogalerie). Pak již následoval návrat stejnou cestou zpět, a přesun metrem z Waterloo tentokrát pro změnu do stanice Kings Cross (ta však se St. Pancras přímo sousedí). Zde jsme hledali vlak do Peterboroughu, kde jsme našli superlevné ubytování, ale to až níže. Kdo se chystáte do Anglie, tak si dávejte pozor na jejich odjezdové tabule. Svítí tam několik obrazovek, každá pro jeden směr. Takže my jsme našli první vlak do Peterboroughu, a víc jsme neřešili. Jaké pak bylo ovšem překvapení, když nás na trati předjížděl jeden „rychlík“ za druhým....připodobnil bych to tomu, jako kdybyste jeli z Prahy do Pardubic osobákem, a kolem vás by projížděl jeden expres za druhým. Ale zdárně jsme do našeho města dojeli, a čekal nás ještě čtyřicetiminutový pěší přesun do hotelu. Pěší? Měli jsme toho už plné kecky, a tak Frantu nenapadlo nic lepšího, než abych se zeptal taxikáře, za kolik nás sveze. Říkám si, Anglie je dost drahá, to bude chtít aspoň dvacet liber.... Chtěl 6-7. Za všechny. Takže bylo rozhodnuto, vzhledem k tomu, že nás bylo pět, tak cesta byla skoro zadarmo. V hotelu nás přivítal neskutečně příjemný a ochotný recepční, který se rovnou informoval, v kolik hodin chceme ráno snídaní a jestli rovnou nechceme objednat taxi. Ubytování bylo skromné, leč pohodlné a nově zařízené, jen sprchy a WC byly na chodbě společné. Ale za ty prachy, co bysme chtěli. Po sprše už jsme jen padli do postele únavou.

foto: Cesta z Peterboroughu do Yorku

Ráno v sedm hodin jsme měli přichystánu snídani, podával se opečený toastový chléb, máslo, džemy, croassainty, šátečky, káva, čaj a džus, to vše za příplatek cca 100 korun českých... Dnešního dne nás čekalo město York, resp. především jeho železniční muzeum, na které jsme měli vyčleněný celý den. A udělali jsme dobře, vždyť Anglie je kolébkou železnic, tady to všechno začalo. V železničním muzeu v Yorku se neplatí vstupné, což mě docela příjemně překvapilo, ještě více pak ve vztahu k tomu, co všechno jsme viděli. Návštěva v těchto dnech (první polovina července) nebyla zvolena náhodně, v muzeu totiž

probíhaly narozeniny. Koho? Spíš čeho. I když možná koho, protože tohle je Paní lokomotiva, nejrychlejší parní lokomotiva na světě, Mallard, která letos oslavila 75 let od rychlostního rekordu parních lokomotiv (4. července 1938 dosáhla rychlosti 203 km/h nedaleko – jak příznačné - Peterboroughu). A jelikož Britové se pro oslavy dokážou opravdu nadchnout (viz narození prince, syna Williama a Kate v minulých dnech), bylo přichystáno setkání vsutku nevidané. Lokomotiva je konstrukční řady A4, které bylo vyrobeno 35 ks. Do dnešních dnů se jich zachovalo šest, z toho tři provozní. Jenže dvě lokomotivy byly věnovány do USA a Kanady. Pro Brity žádný problém. Tedy, samozřejmě, že jednoduché to nebylo, přece jen zaplatit cestu dvou obřích strojů přes oceán, to není ani v možnostech železničního muzea York. Avšak díky mnoha příznivým vztahům a okolnostem se povedlo domluvit přepravu lodí jako sponzorský dar. Více můžete najít na stránkách muzea na www.nrm.org.uk. Sešlo se tedy všech šest dochovaných strojů zase pohromadě, v depu přesně jako před 70 lety, kdy zde jezdily. A sláva to byla opravdu veliká, v týdnu sice „jen“ stály na paprscích kolem točny, ale neustále byly v obležení stovek a tisíců lidí. Mimochodem, během čtrnácti dnů, kdy se tato sláva konala, navštívilo lokomotivy řady A4 neuvěřitelných 140 tisíc lidí!!! Ale dost povídání, atmosféru nejlépe dokreslí množství fotografií v galerii.

Fotografie z muzea v Yorku:

Odpoledne jsme se ještě po nezbytném nakoupení suvenýrů v muzeu vydali do města, které lemují krásné hradby. Prošli jsme se i centrem, město je to velice nádherné, docela klidné. Narazili jsme i na hospůdku s českým pivem, jmenovala se prostě a jednoduše „Pivní“ a točili zde piva z celého světa. Z našich luhů a hájů měli Bernard (tři druhy), tak jsem neodolal a jedno si dal, v rámci té naší procházky přišlo vhod. Pak již jen následoval návrat do hotelu v Peterboroughu, večere z Mc Donaldu a šup do hajan, náš pobyt se krátí.

Pár fotek z Yorku:

Ruské kolo za nádražím

Průchod středověkými hradbami... ..do starého města

Pivní bar

Není nad to,
dát si daleko od domova
alespoň české pivo

Indiánský koncert

Nádraží v Yorku

Nástupiště s krásnými hodinami
a lávkou přes kolejeMechanické návěstidlo,
nejdéle používané na zdejší trati (do roku 1984),
nyní umístěné v hale nádraží York

Ve čtvrtek jsme snídani měli již v půl sedmé (opět nebyl žádný problém domluvit s recepčním), a cesta – teď už „rychlíkem“ do Londýna, jelikož to by byl hřích si toto královské město neprohlídnout. Jenže Eurostar zpět do Bruselu nám jede už ve dvě hodiny odpoledne, a na odbavení tam musíme být 45 min. předem, takže jak to všechno stihnout? Metrem! 😊 Zakoupili jsme opět celodenní lístky a k našemu údivu nestály 7,30 liber, ale 8,80. Ne, nikdo nás neokradl, jen když si lístky kupujete před půl desátou dopoledne, jsou takto dražší. A to jsme nevěděli, co nás čeká „dole“. Tedy za to by spíš měli dávat slevy 😊 takhle narvané metro jsem ještě neviděl. A to prosím z Kings Cross jezdí metro každou minutu! My jsme se vešli až do páté soupravy, ale jak správně poznamenal rozhlas ve stanici metra – „Nespěchejte, netlačte se, tohle není poslední metro v tento den...“. Vystoupili jsme u Big Bena, prošli kolem

Westminsterského paláce a na náměstí Trafalgar Square. Poté opět metrem přesun k Tower Bridge, kterým jsme prošli na druhou stranu Temže, obhlédli válečnou fregatu (byla možná prohlídka, ale na to jsme bohužel neměli čas), vyfotili nábreží, Okurku a Sřep (zatím nejvyšší mrakodrap v Londýně) a metrem jeli zase na St. Pancras. Po nezbytné kontrole osobních dokladů a jízdenek jsme se usadili do Eurostaru směr Brusel.

Pár fotek z Londýna:

Londýnské Oko

Potkali se u Kolína,
tedy u Westminsteru

Památník ženám
druhé světové války

Trafalgar Square

Fontána na Trafalgar Square

Blížíme se k Tower Bridge

Moderní architektura na nábřeží Temže

A druhá strana řeky

Tower Bridge I.

Tower Bridge II.

Martina s Nicoll,
rozděluje je
zatím nejvyšší
budova Londýna
- mrakodrap
Sřep

A tady mě
donutily padnout
až na zem...

Válečný křížník

Turnikety v metru

Stanice London St. Pancras

Střep
a pod ním schovaná
stanice metra London BridgePoslední volná chvíle před
odjezdem
do Bruselu

Tedy, Bruselské nádraží, to je taky složitost sama, kam se hrabe Praha hlavní nádraží. Odsud jsme jeli ICE 3. generace do Kolína nad Rýnem (ploužili jsme se „jen“ 250 km/h) a přes noc do Prahy. V Kolíně nad Rýnem někteří z nás ještě navštívili katedrálu hned u nádraží, zapálili svíčky a pak už jsme vyčkávali na noční vlak. V lehátku jsme si připili na šťastný návrat domů a zalehli. Vlak je směřovaný přes Berlín, ale kvůli poškozeným tratím po povodních jsme už z Berlína měli hodinu zpoždění, kterou jsme si drželi až do Prahy.

Cesta domů:

Honza svačí v Eurostaru

Setkání rychlovlaků Thalys a ICE 3 ve stanici

Co říci závěrem?

Výlet to byl (aspoň pro mě) hezký, náročnější, ale užil jsem si ho. Jen příště (ano, FIPky nakonec budou pokračovat i po letošku dál, jen možná s dílčími omezeními), když se vydám do Švýcarska, tak to chce alespoň na dva až tři dny, a pokud se dostanu do Londýna, vyhradím si na něj celý den, možná i dva. Zajímavé by také bylo projet z Berniny vláčkem až do Itálie, a navštívit města a pamětihodnosti tamtéž... Ale o tom (doufejme) až příště, zatím je to jen pěkný

sen.

zaznamenal Jaroslav Kučera

Všechny fotografie z článku naleznete ve větším formátu na adrese:

http://www.railian.com/Zpravodaj_2013/cervenec_material/greattrip_foto.html

verze Zpravodaje pro tisk (formát pdf) je platná ke dni 4.8.2013